

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.102/2014/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év április 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A 2 rb. hivatali visszaélés büntette miatt **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. október 1. napján kihirdetett 41.(I.)Kb.840/2014/5. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. október 01-én kelt 41(I.)Kb.840/2014/5. számú ítéletével **vádlottat** az ellene a 2 rb. Btk. 305. § c./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében. Később mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását is, melyben fellebbezésének irányát módosítva azt az álláspontját fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság ítélete felderítetlensége miatt megalapozatlan. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor kizárta a bizonyítékok köréből a titkos információgyűjtés útján beszerzett bizonyítékokat, azokat a releváns telefonbeszélgetéseket, amelyek a vádlott bűnösségét bizonyítják. Érvelése szerint a Nemzeti Védelmi Szolgálat nem tette meg késedelmesen a feljelentését, mivel arra akkor került sor, amikor minden releváns információ birtokába került a megalapozott feljelentés megtételéhez. Ehhez ugyanis nem volt elegendő a releváns telefonbeszélgetés tartalmának megismerése, hanem további iratok beszerzése is szükségessé vált. Tévesnek találta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, mely szerint a haladéktalanság alapjául szolgáló határidő kezdetét a releváns telefonbeszélgetések elhangzásának időpontjától kellene figyelembe venni. A Nemzeti Védelmi Szolgálat birtokába az általa megkeresett szerv adatszolgáltatásának eredményeképpen csak 2012. május 15-én és június 22-én jutottak azok az okiratok, amely alapján a feljelentését megtette, azonban ezeket az időpontokat figyelembe véve a feljelentés időpontja nem tekinthető elkésztetnek, hanem az megfelel a haladéktalanság követelményének. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1001/2014/1. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést továbbra is fenntartva az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítására tett indítványt. Álláspontja szerint a titkos információgyűjtést végző szerv nem mulasztott, amikor feljelentését megtette, az nem tekinthető a haladéktalanság követelményének megsértéseként. Az ügyészi fellebbezéssel egyezően

utalt arra, hogy további elemző munkára volt szükség a feljelentés megalapozott megtételéhez, amely érdekében adatokat kellett beszerezni. Az adatok beérkezésétől számítva pedig haladéktalanul eleget tett feljelentési kötelezettségének. Mindezek alapján álláspontja szerint az elsőfokú bíróság olyan a Be. 375. § (1) bekezdésébe írt eljárási szabálysértést valósított meg, amely a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki és amely a Be. 351. § (2) bekezdés a./ pontja alapján a tényállás felderítetlenségét, ezért az ítélet megalapozatlanságát eredményezte.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője az ügyészi fellebbezést és indítványát továbbra is fenntartotta. Kifejtette, hogy az ügyben a feljelentés megtételére a Be. 206/A. §-ába írt feltételek szerint törvényes határidőben került sor. Álláspontja szerint a feljelentésre előírt határidő pedig nem a releváns lehallgatás időpontjától számítandó, hanem ehhez szükséges minden olyan adat összegyűjtésétől, jelen esetben a nyilvántartótól történő adat beérkezésétől, amely alapján állást lehetett foglalni a feljelentés szükségességéről. Figyelemmel arra, hogy a nyilvántartótól beszerzett adatok beérkezésétől számítva egy hónapon belül került sor a feljelentés megtételére, nem szenvedett sérelmet a haladéktalanság követelménye. Mivel az elsőfokú bíróság tévesen zárta ki a bizonyítékok köréből a lehallgatás anyagát, fenntartva az átiratában írt álláspontját, indítványozta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

A vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az ügyészi indítvány elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen járt el a törvény értelmezése alapján, amikor kizárta a bizonyítékok köréből a titkos információgyűjtés eredményét, mivel az információ megszerzését követően a feljelentés megtételére nyomban nem került sor. Utalt a 2007/2. számú Alkotmánybírósági határozatra, az ott kifejtett álláspontra, valamint az ítéletgyűjtemény gyakorlatára. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság az Alkotmánybíróság által megállapított elvek mentén járt el, amikor nem fogadta el bizonyítékként a lehallgatási anyagot. Kifejtette, hogy jelen esetben a lehallgatott beszélgetés tartalmából már az alapos gyanú megalapozottá vált, ezért már ekkor meg lehetett volna a feljelentést tenni. Egyetértett az elsőfokú bíróság azon hivatkozásával, amely szerint jelen esetben egy-két héten belül megtehetnék volna a feljelentést, és annak késedelmes megtételét nem igazolja a további adatszolgáltatás bevárása.

A Fővárosi Ítéletgyűjtemény Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta. A vádlott sem a nyomozás, sem pedig a tárgyaláson nem tett vallomást. Az elsőfokú bíróság törvényesen olvasta fel a tárgyalás során az 1. számú tanú vallomását, és törvényesen tette a tárgyalás anyagává a lehallgatási jegyzőkönyveket.

Az elsőfokú bíróság a védői álláspontot elfogadva kirekesztette a titkos információgyűjtés anyagát a bizonyítékok köréből. Megállapítható, hogy e bizonyítékokon kívül ugyanakkor nincs olyan további bizonyíték, amely alapján megalapozottan lehetne állást foglalni a vádlott bűnösségét illetően. A központi nyilvántartó azon közlése alapján, hogy a vádlott valóban információkat kért le a nyilvántartó adatbázisából, nem elegendő annak megállapítására, hogy magatartását hivatali helyzetével visszaélve, jogtalan előny, vagy hátrány okozása céljából valósította meg.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az ügyész indítványával, mely szerint az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlansága miatt annak hatályon kívül helyezése és az eljárás megismétlése szükséges.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú katonai tanács ítéletében kifejtettekkel, mely megegyezik a másodfokú bíróság eljáró tanácsának gyakorlatával is. Megállapítható, hogy a

releváns információ megszerzését követően késedelmesen került sor a feljelentés megtételére, amely nem felel meg a Be. 206/A. §-ában írt követelménynek. A másodfokú bíróság álláspontja szerint mindig az adott ügy bonyolultsága és specialitásai dönthetik el annak megítélését, hogy milyen időtartam szükséges ahhoz, hogy a titkos információgyűjtést végző szerv a releváns információ megszerzését követően tegye feljelentését. A jelen esetben egyszerű ténybeli megítélésű hivatali visszaélés volt az eljárás tárgya, a releváns beszélgetés alapján a gyanú megállapíthatóvá vált. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat további adatkérésére csak az általa tett büntető feljelentésből lehet következtetni, ennek okirati bizonyítékai az iratok között nem találhatók. (Nyom iratok 19. és 39. oldal) Ugyanakkor a feljelentés megtételét követően az Egri Nyomozó Ügyészség az elrendelt nyomozást követően beszerezte a Közigazgatási és Elektronikus Központ Hivatalának tájékoztatását arról, hogy a vádlott mikor és milyen adatokat kért le a nyilvántartóból, amely átirat 2014. január 10-én érkezett az Egri Nyomozó Ügyészséghez. (Egri Nyomozó Ügyészség naplózott iratai 201. sorszám)

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa helyesen foglalt állást a lehallgatási anyag bizonyítékok köréből történő kizárásával kapcsolatban. E bizonyítékok figyelmen kívül hagyásával megalapozott tényállást állapított meg, amely alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bizonyítékok hiányában történő felmentésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az előbbieken kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1), (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. április 10.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

, 2015. április 10.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke